

شیوع و علل خونریزی شدید زودرس بعد از زایمان در شهر کرمانشاه

(۱۳۸۰-۸۱)

دکتر فرحناز کشاورزی*؛ دکتر الهام خیرالهی**؛ دکتر محمد خشای*

چکیده:

سابقه و هدف: خونریزی زودرس بعد از زایمان (EPPH) یکی از مهم‌ترین علل مرگ مادران می‌باشد و ۲۸٪ علت مرگ مادران را در کشورهای در حال توسعه تشکیل می‌دهد. نظر به اهمیت موضوع و قابلیت پیش‌بینی و کنترل این عارضه، این مطالعه به منظور بررسی شیوع و علل خونریزی شدید زودرس بعد از زایمان در شهر کرمانشاه طی مدت ۷ ماه در سال ۱۳۸۰-۸۱ انجام گردید.

مواد و روش‌ها: این مطالعه از نوع توصیفی بود و در روی کلیه زنانی که طی مدت مورد بررسی برای زایمان به زایشگاه‌ها مراجعه کرده بودند، انجام شد. در مواردی که خونریزی شدید زودرس بعد از زایمان اتفاق می‌افتد و نیاز به تزریق خون پیدا می‌شود، در پرسشنامه‌ای که شامل سن مادر، تعداد حاملگی، سن حاملگی، نوع زایمان و علل خونریزی بعد از زایمان بود، توسط افراد مسئول در زایشگاه‌های شهر کرمانشاه ثبت می‌گردید. بدین ترتیب شیوع و علل خونریزی شدید زودرس بعد از زایمان براساس نیاز به تزریق خون به دست آمد.

یافته‌ها: در مدت بررسی از ۹۷۵۳ مورد زایمان ۶۷ مورد به علت خونریزی شدید زودرس بعد از زایمان نیاز به تزریق خون پیدا کردند، بنابر این شیوع آن ۶۹٪ درصد بود که به دنبال زایمان طبیعی ۶۰٪ درصد و به دنبال سزارین ۰٪ درصد بوده است. علل آن به ترتیب شیوع، آتونی رحم در ۲۹ مورد (۴۳٪ درصد)، پارگی کانال زایمان در ۱۱ مورد (۱۶٪ درصد)، اختلال انعقادی در ۸ مورد (۱۱٪ درصد) و چسبندگی غیر طبیعی جفت در ۶ مورد (۹٪ درصد) گزارش شد. در ۱۳ مورد (۱۹٪ درصد) بیش از یک علت وجود داشت.

بحث مشیوع خونریزی شدید زودرس بعد از زایمان به دنبال سزارین بیش از زایمان واژینال دیده شد. شایع ترین علل آن آتونی رحم بود که می‌توان با آموزش کادر درمانی، از مرگ ناشی از آن جلوگیری کرد. مطالعات بیشتر برای بررسی شیوع EPPH و عوامل خطر ساز آن در سطح استان کرمانشاه و کشور توصیه می‌شود.

کلیدواژه‌ها: خونریزی زودرس شدید بعد از زایمان، آتونی رحم، انتقال خون، کرمانشاه.

* استادیار گروه زنان و زایمان و عضو هیأت علمی دانشگاه علوم پزشکی کرمانشاه.

** پژوهش عمومی.

. * عهده‌دار مکاتبات: بیمارستان معتقدی، بخش زنان، تلفن منزل ۷۲۷۱۳۷۹، تلفن مطب ۰۸۳۱-۷۲۳۰۵۵۰.

شیوع دقیق خونریزی غیرممکن است^(۶). عوامل مختلفی در شیوع خونریزی زودرس بعد از زایمان مؤثر می‌باشند، از جمله سن مادر ، تعداد حاملگی و نژاد، به طوری که در نژاد Hispanic و آسیابی شیوع بیشتری وجود دارد^(۷).

چهار علت اصلی خونریزی زودرس بعد از زایمان شامل آتونی رحم ، پارگی کانال زایمان ، چسبندگی غیرطبیعی جفت و اختلال انعقادی می‌باشد^(۵).

با توجه به میزان بالای مرگ، ناشی از خونریزی زودرس پس از زایمان، به خصوص در این استان و عدم وجود اطلاعات کافی در این مورد، این مطالعه به منظور بررسی شیوع و علل خونریزی شدید زودرس پس از زایمان در شهر کرمانشاه از نیمه دوم سال ۱۳۸۰ به مدت ۷ ماه انجام شد .

مواد و روش‌ها:

این بررسی یک مطالعه توصیفی بود که جامعه مورد پژوهش آن را بیماران مراجعه کننده برای زایمان در شهر کرمانشاه در نیمه دوم سال ۱۳۸۰ و اوائل سال ۱۳۸۱ تشکیل می‌داد.

بررسی تعیین شیوع خونریزی زودرس بعد از زایمان، با اطمینان ۹۵٪ ، نیاز به بررسی ۱۸۲۵ مورد زایمان و برای تعیین شیوع علل آن نیز، به بررسی حداقل ۷۷۰۰ مورد زایمان نیاز بود. با توجه به ۱۳۰۰ مورد زایمان در هر ماه در شهر کرمانشاه مدت لازم برای جمع‌آوری نمونه‌ها ۷ ماه در نظر گرفته شد.

ابتدا یک پرسشنامه که شامل سن مادر، سن

مقدمه:

خونریزی زودرس پس از زایمان^(۸) به خونریزی بیش از ۵۰۰ سی سی یا بیشتر پس از پایان مرحله سوم زایمان تا ۲۴ ساعت اول گفته می‌شود. خونریزی زودرس پس از زایمان یکی از مهم‌ترین علل مرگ مادران می‌باشد^(۱)؛ به طوری که این عارضه منجر به مرگ ۲۸٪ مادران در کشورهای در حال توسعه و ۱۰٪ در کشورهای توسعه یافته، شده است^(۲) و جزو پنج علت اول مرگ مادران در جهان می‌باشد^(۳).

در کانادا ۲۷٪ مرگ مادران از سال ۱۹۸۱ تا ۱۹۸۹ به علت خونریزی زودرس بعد از زایمان ۱۲۵۰۰۰ بوده است^(۱) و در جهان سالانه حدود مرگ مادران به علت خونریزی زودرس بعد از زایمان رخ می‌دهد^(۲).

در مطالعه‌ای که دراستان کرمانشاه بین سال‌های ۱۳۷۵ تا ۱۳۸۰ انجام شد، ۶۲٪ علت مرگ مادران به علت خونریزی زودرس بعد از زایمان بود که نسبت به آمارکشوری در همان زمان ۳۹/۶٪ رقم بالاتری بود^(۴).

خونریزی زودرس پس از زایمان باعث ایجاد عوارضی مانند کم‌خونی ، عفونت پس از زایمان ، نارسایی حاد کلیه ، سندروم شیهان، عوارض مربوط به انتقال خون و در بعضی از موارد منجر به هیسترکتومی و نازایی مادر می‌گردد^(۵).

شیوع خونریزی پس از زایمان ۳-۵ درصد است. به علت استفاده از تعاریف غیر واضح ، یافتن

1. Early Post partum Hemorrhage.

پارگی مجرای زایمان (پارگی ولو، واژن، سرویکس و رحم که در طول معاینه مشخص می‌گردید)، وجود اختلال انعقادی (شمارش پلاکت کمتر از 150000 mm^3 ، $\text{PTT} > 35\text{s}$ یا $\text{PT} > 13\text{s}$ یا به وجود علایم بالینی مانند پتشی، پورپورا و یا خونریزی مداوم از محل برش جراحی) تعریف گردید.

هر دو یا سه هفته یکبار به زایشگاهها، مراجعه و موارد ثبت شده جمع آوری می‌شد.

در خاتمه برای اطمینان از جمع آوری تمام نمونه‌های خونریزی شدید زودرس بعد از زایمان، از طریق بانک خون و دفاتر موجود در آزمایشگاه، مواردی که بیماران خون دریافت کرده بودند و مربوط به خونریزی زودرس بعد زایمان بود، استخراج شد و به نمونه‌های قبلی اضافه گردید. بدین ترتیب نمونه‌ها جمع آوری شد.

اطلاعات جمع آوری شده در پرسشنامه‌ها رمزگذاری و به صورت جداول ارائه گردید.

یافته‌ها:

۹۷۵۳ مورد زایمان در طول ۷ ماه بررسی شدند. ۶۷ مورد به علت خونریزی زودرس شدید بعد زایمان نیاز به تزریق خون داشتند؛ بنابراین شیوع آن ۶۹٪ بود. ۵۱۵۴ مورد زایمان به طریق واژینال و ۴۵۹۹ مورد به طریق سزارین انجام شد (جدول ۱).

علل خونریزی زودرس شدید بعد از زایمان در جدول ۲ نشان داده شده است.

در ۱۳ مورد بیش از یک علت وجود داشت. به طور کلی آتونی رحم در ۳۹ مورد (۵۸٪) و پارگی کانال زایمان در ۱۸ مورد (۲۶٪) دیده شد

حاملگی، تعداد حاملگی، روش ختم بارداری و علل خونریزی بود، تنظیم و در اختیار تمام زایشگاه‌های شهر کرمانشاه قرار داده شد و در هر مرکز یک نفر به عنوان مسئول انتخاب گردید که این فرد در مرکز آموزشی درمانی معتقد‌الدی، رزیدنت سال دوم و در سایر بیمارستان‌ها، مامای مسئول زایشگاه در نوبت صحبت بود تا در مواردی که خونریزی زودرس، یعنی ۲۴ ساعت پس از زایمان رخ می‌داد و نیاز به تزریق خون پیدا می‌کرد، پرسشنامه توسط فرد تکمیل گردد. مواردی که در غیر از شهر کرمانشاه زایمان کرده بودند و به علت خونریزی زودرس بعد از زایمان ارجاع شده بودند، از مطالعه حذف شدند.

خونریزی زودرس پس از زایمان به عنوان خونریزی بیش از 500 CC بعد از زایمان و یا کاهش هماتوکریت 10% و یا نیاز به تزریق خون تعریف می‌گردد. با توجه به اینکه در مورد اول تخمین خونریزی با واقعیت، کمتر تطابق دارد و کاهش هماتوکریت تحت تأثیر عوامل مداخله‌گر و نیاز به هزینه فراوان بود، ما خونریزی زودرس بعد از زایمان را بر اساس نیاز به انتقال خون تعریف کردیم که موارد شدید خونریزی زودرس بعد از زایمان را دربرمی‌گرفت. نیاز به تزریق خون در کلیه مراکز، به جز یک مرکز، توسط متخصص زنان و زایمان تعیین می‌گردید.

علل خونریزی زودرس بعد از زایمان به ترتیب شامل: آتونی رحم (شل بودن رحم بعد از خروج جفت)، چسبندگی غیر طبیعی جفت (عدم خروج خودبخود جفت در مدت ۲۰ دقیقه پس از زایمان)،

جدول ۳- توزیع علل خونریزی شدید زودرس بعد از زایمان در زایشگاههای شهر کرمانشاه (۱۳۸۰-۸۱).

درصد	تعداد	علل خونریزی شدید زودرس پس از زایمان
۴۳/۳	۲۹	آتونی رحم
۱۶/۴	۱۱	پارگی کاتال زایمان
۱۱/۹	۸	اختلال انعقادی
۹	۶	چسبندگی غیرطبیعی جفت
۷/۵	۵	اینرسی و اختلال انعقادی
۶	۴	اینرسی و پارگی کاتال زایمانی
۱/۵	۱	چسبندگی غیرطبیعی جفت و پارگی کاتال زایمانی
۱/۵	۱	چسبندگی غیرطبیعی جفت و اختلال انعقادی
۱/۵	۱	اینرسی و چسبندگی غیرطبیعی جفت و پارگی کاتال زایمانی
۱/۵	۱	چسبندگی غیرطبیعی و پارگی کاتال زایمانی و اختلال انعقادی
۱۰۰	۶۷	جمع

جدول ۱- توزیع مادران مراجعه‌کننده به زایشگاههای شهر کرمانشاه جهت زایمان بر حسب نوع زایمان به تفکیک خونریزی شدید زودرس بعد از زایمان (۱۳۸۰-۸۱).

نوع زایمان	خونریزی شدید زودرس	دارد	ندارد	جمع
واژینال		۳۱	۵۱۲۳	۵۱۵۴
سزارین		۳۶	۴۵۶۳	۴۵۹۹
جمع		۶۷	۹۶۸۶	۹۷۵۳

که پارگی واژن به تنهایی در ۶ مورد، پارگی سرویکس و سرویکس به تنهایی در ۴ مورد و پارگی سرویکس و واژن با هم در ۸ مورد دیده شد. چسبندگی غیرطبیعی جفت کلاً ۱۰ مورد (۱۴/۹۲٪) بود که احتباس جفت در ۴ مورد، جفت Acerata در ۴ مورد، جفت Increta (براساس جواب پاتولوژی) در ۱ مورد و بقایای جفت در ۱ مورد وجود داشت. اختلال انعقادی کلاً در ۱۵ مورد وجود داشت که ۷ مورد آن همراه با دکولمان جفت، ۴ مورد همراه با پره اکلامپسی شدید و یک مورد در بیمار مبتلا به لوسومی و ۳ مورداختلال انعقادی بدون بیماری زمینه‌ای دیده شد.

در ۵ مورد برای کنترل خونریزی عمل هیسترکتومی انجام گردید. ۳ مورد از بیماران با شوک مراجعه کردند که تحت عملیات احیا قرار گرفتند و موردنی از مرگ در بین مادران دیده نشد.

بحث :
در این مطالعه شیوع خونریزی زودرس شدید پس از زایمان بر اساس نیاز به تزریق خون ۰/۶۹ درصد بود. مواردی که خونریزی زودرس بعد از زایمان را براساس میزان خونریزی بیش از ۵۰۰^{CC} در نظر می‌گیرند، حدود ۶ تا ۷ برابر مواردی است که براساس نیاز به تزریق خون تعریف می‌گردد (۶).

در مطالعه‌ای که در سال ۱۹۹۱ روی خانم‌هایی که زایمان واژینال داشتند، انجام شد و خونریزی را براساس کاهش ۱۰٪ هماتوکریت تعریف کرده بودند،

درصد و بهدلیل سزارین ۶ درصد گزارش شده است^(۷).

درهمه مطالعات شیوع بیشتر خونریزی زودرس گزارش شد^(۶).

بعد از زایمان بهدلیل سزارین وجود دارد که در مطالعه ما نیز این تفاوت وجود داشت. علت افزایش خونریزی زودرس بعد از زایمان بهدلیل سزارین ممکن است به علت استفاده از داروهای شلکننده مانند هالوتان طی بیهوشی باشد و یا سزارین در خیلی از موارد بهدلیل زایمان مشکل و غیرطبیعی انجام می‌شود؛ بنابراین احتمال خونریزی بهدلیل سزارین بیشتر خواهد بود.

در این مطالعه علل خونریزی شدید زودرس بعد از زایمان به ترتیب شیوع، آتونی رحم، پارگی کanal زایمان، اختلالات انعقادی و چسبندگی غیرطبیعی جفت بود.

در یک بررسی دیگر در مورد علل خونریزی زودرس بعد از زایمان، آتونی رحم در ۵۰٪، پارگی کanal زایمان در ۲۰٪، اختلالات انعقادی در ۲۰٪ و چسبندگی غیرطبیعی جفت در ۱۰-۵٪ موارد ذکر شده است^(۵). در مطالعه‌ای دیگر که در شهر تهران انجام شده، اینرسی در ۷۷/۷٪، باقیماندن قسمتی از جفت در ۱۲/۶ درصد، پارگی کanal زایمان در ۵/۹ درصد، هماتوم در ۱/۷ درصد، پارگی رحم در ۱/۴ درصد و اختلالات انعقادی در ۱ درصد وجود داشت^(۹).

در یک بررسی در کانزاس ۹۰ درصد علت خونریزی زودرس بعد از زایمان را اینرسی و بعد پارگی کanal زایمان و باقیماندن جفت ذکر کرده‌اند^(۸).

شیوع خونریزی زودرس بعد از زایمان ۳/۹ درصد

در یک بررسی در انگلستان که EPPH مأذور را براساس از دستدادن خون بیش از ۱۰۰۰^{CC} بعد از زایمان تعریف کرده بودند، شیوع حدود ۱/۳ درصد به دست آمد^(۲).

در هیچ‌کدام از مطالعات قبلی شیوع خونریزی زودرس بعد از زایمان براساس نیاز به تزریق خون به تنها بی بررسی نشده است؛ بنابراین آمار ما تقریباً نزدیک به آمار بررسی در انگلستان (۲) است (یعنی حدوداً نصف آمار انگلستان) که در آن مطالعه از دست دادن بیش از ۱۰۰۰^{CC} خون مدد نظر بوده است. با توجه به اطلاعات ذکر شده مشخص می‌شود که خونریزی شدید زودرس بعد از زایمان یا در شهر کرانشاه شیوع فراوانی ندارد و یا کمتر اقدام به تزریق خون می‌شود که در هر حال، بالابودن مرگ ناشی از آن^(۴) احتمالاً به علل دیگری بوده است. در مطالعات Norris و همکاران بیان شده که مرگ ناشی از خونریزی بعد از زایمان به علت خونریزی شدید نبوده، بلکه کنترل غیر مؤثر خونریزی کم مداوم، باعث مرگ مادران بوده است^(۸).

در این مطالعه شیوع خونریزی شدید زودرس بعد از زایمان در زایمان واژینال ۰/۶ درصد و در موارد زایمان سزارین ۰/۷۸ درصد بوده است. در یک بررسی، EPPH بهدلیل زایمان واژینال ۴-۲

این تحقیق نشان داد خونریزی شدید زودرس بعد از زایمان در شهر ما شیوع بالای ندارد و با توجه به اینکه شایع‌ترین علل آن آتونی رحم و پارگی کanal زایمان بوده است، بنابراین با آموزش مداوم کادر درمانی می‌توان مرگ ناشی از خونریزی شدید زودرس بعد از زایمان را کاهش داد.

تقدیر و تشکر:

از زحمات سرکار خانم دکتر قدس رزیدنت محترم زنان و خانم‌ها ساجدی، کرونده، امینی، رحیمی، علیپور و گلزار مشش و آقای مهندس غلامرضا عبدالی کمال تشکر را داریم.

در مطالعه‌ای دیگر در زیمبابوه ۲۵٪ مرگ مادران بر اثر خونریزی مامایی بوده که ۴۰٪ به علت پارگی رحم و ۳۰٪ به علت آتونی رحم بوده است (۱۰). در همه مطالعات، آتونی رحم بیش از ۵۰٪ علل خونریزی زودرس بعد از زایمان را تشکیل داده است. در مطالعه‌ما نیز آتونی رحم به‌طور کلی در ۵۸٪ موارد دیده شد. در مورد علل بعدی آن اختلاف نظر وجود دارد که به‌علت نوع روش نمونه‌گیری و اختلاف در تعریف خونریزی زودرس بعد از زایمان بوده است (۹و۵). نژاد آسیایی در بعضی موارد به عنوان عامل خطر برای افزایش خونریزی زودرس بعد از زایمان ذکر شده است (۷).

References :

1. Dildy GA. Postpartum hemorrhage: new management options. Scott J, Gabbe S, editors. Clinical obstetrics & gynecology. Vol 45(2); Philadelphia: Lippincott Williams & Wilkins; 2002, PP.330-44.
2. Drife J. Management of primary postpartum hemorrhage. Brit J Obs Gyn 1997; 104: 275–77.
3. Mousa HA, Walkinshaw S. Major postpartum hemorrhage. Curr Opin Obstet Gynecol 2001; 13(6):595-603.
- 4- بیرامی ب. بررسی توزیع علل مرگ مادران در استان کرمانشاه از سال ۱۳۷۸-۱۳۷۴ . پایان نامه دکتری ، رشته پزشکی ، دانشگاه علوم پزشکی کرمانشاه، سال ۱۳۸۰ .
5. De Cherney AH, Nathan L. Current obstetric & gynecologic diagnosis and treatment. 19th ed. New York: McGraw Hill; 2003, PP. 531-52.
6. Cunningham FG, Gant NF, Leveno KJ, Gilstrap LC, Hauth JC, Wenstrom KD. Williams obstetrics. Vol I , 21st ed. New York: McGraw-Hill ; 2001, PP. 619-70.
7. Hankins GDV, Clark SL, Cunningham FG, Gilstrap LC. Operative obstetrics. 1st ed. London: Appleton & Lange; 1995, PP. 475-90.
8. Norris TC. Management of postpartum hemorrhage. Am Fam Physician 1997 ; 55(2):635-40.

-۹ از هر حاصله مقایلات سومین کنگره سراسری و بازآموزی زنان و مامائی،
دانشگاه علوم پزشکی ایران ، آبان ۱۳۷۶ ، ص ۱۹.

10. Fawcus S, Mbizvo M, Lindmark G, Nystrom L. A community-based investigation of maternal mortality from obstetric hemorrhage in rural Zimbabwe. Trop Doct 1997 ; 27(3):159- 63.